

"Sivistys" Väkijuomien Käytön Kasvattajana

HENKILÖT, jotka ovat tutkineet väkijuomien käyttöä ja valmistusta, väittävät, että jokainen maan pinnalla elänyt rotu on käyttänyt kiihoittavia aineita aina ihmiskunnan kehityskaudelta saakka. Mutta nämä kiihoitusaineet ovat olleet erilaisia eri rotujen keskuudessa eri aikoina ja on niitä valmistettu erilaisista raaka-aineista ja eri tavalla. Niiden käytön on myös määrännyt eri aikoina vallitsevat taloudelliset tilanteet.

Raamatun kertomuksissa jo vanhan testamentin ajoilta luetaan kiihoittavien juomien käyttämisestä. Ihmiskunnan sivistyksen alkuaikoina kiihoittavien juomien käyttö oli vähäisempää, ne olivat miedompia ja siis vähemmän turmiollisia. Että väkijuomia on käytetty ammoisista ajoista, sitä todistaa sekin, että niiden alkuperäinen synnyinpaikka löytyy Mesopotamiassa ja Egyptissä, joissa tiedetään ensimmäiset ihmisheimot eläneen. Niistä maista ne ovat kulkeutuneet eri ihmisrotujen mukana kauemmaksi länteenpäin. Sitä mukaa kuin yksityisomistukselle perustuva sivistys on kehittynyt ja laajentunut alkuperäisestä kehdestään, ovat kiihoittavat juomat muuttuneet väkevimmiksi ja suurempaa turmiota tuottaviksi.

Kuten kaikki ylellisyys, väkijuomienkin nauttiminen on aina ollut oikeutettua kullakin aikakaudella vallassaolevalle luokalle. Niinpä kerrotaan, että Persiassa jo verrattain aikaisella kehityskaudella valtiomiehet käyttivät runsaasti väkijuomia keskustellessaan tärkeistä valtiollisista asioista. Sen ajan yläluokkalaisilla oli täysi oikeus viljellä väkijuomia, kuitenkin ei niiden käyttö kehittynyt itämaissa niin turmelevaksi kuin myöhemmin roomalaisien keskuudessa, joiden sanotaan olevan ensimmäisiä, joita voidaan täydellä syyllä kutsua juopottelijoina. Historia kertookin roomalaisien ylellisistä nautinnoista niin syömisessä kuin juomisessakin. Orjien tavaton riistäminen takasi hallitsevalle luokalle kaikki elämän nautinnot ja niissä mentiin äärimmäisyyteen.

Vasta kapitalistisen kehityksen alkuaikoina levisi väkijuomien käyttö yleisemmäksi kaikissa maissa ja kaikkien kansainvälisten keskuudessa. Kun niitä opittiin valmistamaan useam-

manlaisista raaka-aineista ja uusia valmistustapoja keksittiin, alenivat väkijuomien valmistuskustannukset. Pääomanomistajat näkivät siitä muodostuvan voittoa tuottavan teollisuusalan. Sen jälkeen ei väkijuomien käyttö ole enää ollut vain yläluokalle kuuluvaa, vaan on se levinnyt tavattomalla nopeudella sekä valtavassa määrässä kaikkien kansankerrosten keskuuteen, työväenluokka niihin luettuna. Kuten laajemmaksi väkijuomien kulutus kasvoi, sitä suuremmat olivat kapitalistien voitto-osingot.

Mutta vallassaolevalle luokalle ei ole ainoastaan hyötyä niistä voitoista, joita se niittää väkijuomien kulutuksen kautta. Niitä on käytetty ja yhä enemmän käytetään työläisten luokkataistelun tukahduttamiseen. Kapitalistinen tuotantotapa on kehittänyt palkkaorjuuden huippuun. Se on saanut suuria muutoksia alkaen tuotantotavassa ja työläisten taloudellisessa sekä yhteiskunnallisessa elämässä. Entisaajan orjat olivat isäntänsä omaisuutta, joista omistaja huolehti. Palkkaorjat ovat 'vapaita kansalaisia', jotka huolehtivat itse itsestään. Kahle- ja henkiorjan taloudellinen toimeentulo oli taattu, palkkaorjan elämä ainakin nykypäivinä on epävarmaa. Hän voi tulla jotenkuten toimeen niin kauan kuin hän on työkykyinen ja hänellä on tilaisuus käyttää työvoimaansa tuotannon palveluksessa. Teknillinen kehitys on syössyt miljoonia työläisiä pois teollisuuksista, joka merkitsee yhä kasvavaa taloudellista epävarmuutta. Työttömyys ja siitä johtuva puute ajaa työläisiä epätoivoon, jota he koettavat haihduttaa kiihoittavien juomien käyttämisellä, kun muutakaan keinoa ei löydy. Suuret työläisjoukot tietämättöminä varmemmista luokkataistelutavoista lankeavat pääoman omistajain asettamaan ansaan, helptä tulee äärimmäisiä väkijuomien käyttäjiä. Tällä keinolla hallitseva luokka kääntää työläisten ajatukset pois vallitsevasta tilanteesta ja niistä todellisista toimenpiteistä, joilla palkkajärjestelmä ja sen tuottamat turmiot voitaisiin kokonaan poistaa. Väkijuomien uhriksi joutunut työläinen ei ole täysin kykenevä ottamaan osaa luokkataimintaan, hän alistuu mihin vain, kun saa väkijuomahalunsa tyydy-

tetyksi. Tämä tosiasia on moneen kertaan todistettu nykypäiväisissä taisteluissa.

Kapitalistinen 'sivistys' on siis tuonut mukanaan väkijuomien käytön yleiseksi. Ja kuta pidemmälle tämä järjestelmä sivistysrienteeseen jatkuu, sitä suuremmat joukot se valtaa puolelleen. Viimeiset vuodet ovat elävänä esimerkkinä siitä.

Väkijuomien käyttöä on koetettu estää kieltojen ja muiden kapitalistien toimeenpanemien liikkeiden kautta. Ne kaikki ovat osoittaneet tehottomuutensa. Seurapiirien "sivistyneet" ihmiset ovat perustelleet raittiusseuroja ja vaikka minkänimellisiä liikkeitä vähentääkseen väkijuomien käyttöä työläistenkin keskuudessa, mutta tilastot osoittavat sen yhä lisääntyvän. Väkijuomien käytöllä, kuten kaikilla muillakin paheilla on juurensa tässä voittoa tuottavassa järjestelmässä. Niitä ei voida poistaa ennenkuin syyt ovat poistetut. Luokkatietoiset työläiset käsittävät tämän seikan ja siksi

he eivät olekaan liittyneet niiden mukaan, jotka kuluttavat alkansa seurausten poistamisessa, jättäen syyt koskemattomiksi. He sensijaan toimivat työläisten järjestämiseksi tavalla, minkä kautta voidaan polstaa koko yksityisomistukselle perustuva järjestelmä. Sen synnyttämät ja kehittämät paheet poistuvat itsestään. Yksityisomistukselle ja riistolle perustuva "sivistys" on tuonut mukanaan kaikki turmiota tuottavat keinot ja välikappaleet, niiden täytyy lakata olemasta, ennenkuin todellinen, ihmiskunnalle hyödyllinen sivistys — tieto — pääsee vallitsemaan.

Vasta sitten, kun ihmiset elävät yhteiskunnassa, jossa heidän toimeentulonsa on taattu, missä ei epätoivo pakota heitä etsimään huojennusta kiihoittavissa nautinnoissa, eikä yksityisten voittoiluksi ketään riistetä, katoaa väkijuomien käytön tarve. Sellaisen yhteiskunnan vain työväenluokka voi rakentaa solidarisen luokkatoimintansa kautta.

Kertomus Koneista

New Republiciin kirj. A. I. Bezzerdes

LAHELLÄ meidän Fresnoossa olevaa asuntoamme on viljelemättömiä maakaistaleita, osa niistä aidattiin ja rakennusurakoitsijat säilyttivät aitauksien sisällä lankkuja, kuorma-autoja, höyrylapiota ja nostokoneita. Hyvän ajan vallitessa eivät koneet joutaneet seisomaan kauan joutilaina ja työläisiä meni sekä tuli jatkuvasti aitauksiin ja niistä pois. Kun nostokoneet oli saatu sijoitetuksi säilytyspaikkaan, niin pian ne taas vietiin pois ja asetettiin käyntiin jollakin rakennuksella. Mutta kun hyvä aika sivuutettiin, niin koneet jäivät joutilaiksi aitauksiin pitkäksi ajaksi ja alkoivat ruostua. Jotkut rakennusurakoitsijoista tekivät vararikon ja silloin lakattiin voimalapiotta sekä nostokoneita vartioimasta, ikäänkuin ne olisivat menettäneet yht'äkkiä arvonsa.

"Se on tuhlausta," tapasi minun äitini sanoa. "Muistatko kuinka ne ennen puhkuivat ja nyt ne ruostuvat käyttökunnottomiksi."

Lapio maahan laskettuna, antaa höyrylapiot liikuttavan kuvan — niska on poikki ja pää ku-

martunut häpeästä. Iltaisin, jolloin pimeys vaikutti niiden ulkomuotoon, -rappeutuneisuus näytti surkutelavalta. Nostokoneet ikäänkuin venyttivät kaulojansa taivasta kohden ja ilma oli painostavaa säilytyspaikkojen päällä.

"Ajattele niitä hautoja, jotka niillä olisi voitua kaivaa," oli minun äidilläni tapana sanoa. "Mekin olisimme voineet käyttää yhtä niistä. (Meidän ulkokuoli oli takapihalla.) Yksi suuntäysi ja vähintään vuodeksi riittävä työ olisi tullut suoritetuksi."

Koneet ruostuivat kuitenkin aitiolissa mitätömiksi ja kun miehet joidenkin vuosien kuluttua saapuvat laittamaan niitä käyttökuntoon, niin olivat liitokset niin ruosteen syömiä, että ne protestolivat äänekkäästi jokaista liikettä vastaan.

"Ne ovat olleet laskoina niin kauan," minun äitini huomautti, "etteivät ne halua enää mennä työhön." Ja hän nauroi. "Kun ne on saatu työkuuntoon, niin kukaan ei halua niitä, kun ne ovat oppineet joutilaisuuteen niin sitten tulee